

toenam verrees er één woning. Het ruime aanbod van huizen, met als gevolg de laag blijvende huren, was de oorzaak dat men niet tot hoge bouw overging. Bovendien moest men rekening houden met de soort mensen die de stad inkwamen. We zagen namelijk reeds ³⁶⁾ dat dit vooral mensen waren afkomstig van het platteland. Het is niet verwonderlijk dat bij hen de hoge bovenwoningen helemaal niet in trek waren. Pas tegen het einde van de vorige eeuw, toen de grondspeculatie steeds groter vormen aannam en de prijzen van de grond ongemotiveerd hoog opliepen, moest men om te voorkomen dat de huur der woningen niet zou oplopen, weer overgaan tot de bouw van huizen met drie woningen: benedenhuizen met twee verdiepingen (zie figuur 7).

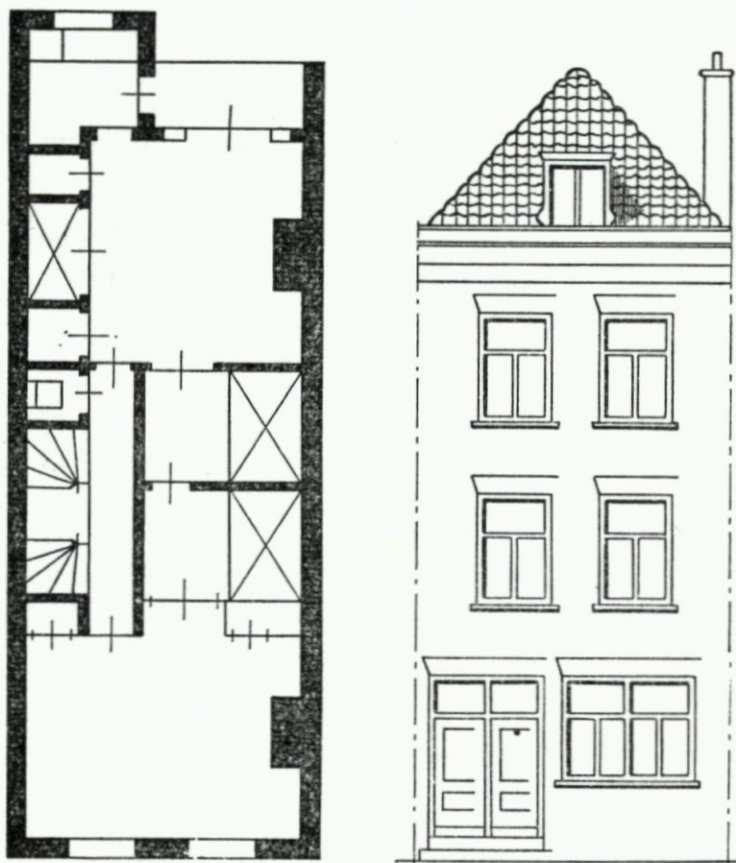

Fig. 7

De in die tijd gangbare huurprijzen lagen, zoals blijkt uit enige advertenties, tussen f 2,50 en f 3,25 per week per woning.

De lonen van de meeste groepen arbeiders lagen in die tijd rond de f 10,— per week. Er waren echter genoeg arbeiders die de huur van f 2,50 per week niet konden opbrengen en dus genoeg